

13de jaargang nummer 10

kerk in de stad

Losse nummers
€ 1.20

PROTESTANTSE GEMEENTE UTRECHT

WWW.PROTESTANT-UTRECHT.NL

7 januari 2006

verder in dit nummer

Klezmer trio

Het Utrechtse klezmer trio Vilde Katshke geeft zaterdag 14 januari een vertelconcert in de Opstandingskerk te Houten. Gottfried van Eck voert het programma Hersch Ostropoler – een nar in strijd tegen narigheid – op.

5

Hulpgeld

Veel mensen die geld gaven voor noodhulp aan door de tsunami getroffen landen vinden dat zij onvoldoende op de hoogte worden gehouden van de besteding van hun giften. Kerkinactie legt verantwoording af. In 'Een wereld'.

6

Ambtsbeleving

Met name vrouwelijke voorgangers willen niet de hele week predikant zijn, ook niet hun hele leven. Een constatering van dr. Rein Brouwer, in de serie Uit den Hof.

7

Bangladesh

Wat betekent geluk voor mij? Daar stond de Utrechtse Tanja Eijkelboom nooit echt stil. Totdat zo'n honderd Bengaalse schoolmeisjes van zestien, zeventien jaar voor een omslag in haar denken zorgden.

12

DEZE MAAND WEER ACTIE KERKBALANS

'Een kerk is heel wat waard'

Januari is sinds jaar en dag de actie-maand van Kerkbalans. Tussen 15 en 29 januari worden brieven en folders verspreid onder duizenden leden van

kerken en parochies in ons land. Zo ook in onze stad, waar achter de schermen vorig jaar al het nodige administratieve werk is verzet om deze finan-

ciële wervingsactie in 2006 tot een succes te maken. Thema van de Actie Kerkbalans is dit jaar 'Een kerk is heel wat waard'.

Peter van der Ros

In dat kader attendeert kerkrentmeester Fred Faber van de Marcus-Wilhelminawijk in het wijkkerkblad Kompas op de onschatbare waarde van het vele vrijwilligerswerk. "Veel mensen leveren in de vorm van vrijetijdsbesteding al een zo grote bijdrage aan de wijk, dat je er niet aan zou moeten denken dat dat allemaal betaald werk zou zijn. Dan zijn we in één klap failliet", aldus Faber.

In eerdere publicaties rond de Actie Kerkbalans is door de organisatoren herhaaldelijk gewezen op het belang van een goede opbrengst, juist ten behoeve van de eigen wijkgemeente. Het geld van de Actie Kerkbalans komt namelijk grotendeels ten goede aan de eigen wijk, zo benadrukken de kerkrentmeesters.

Voorals sinds de invoering van de nota 'Nieuwe wijken, nieuwe verantwoordelijkheden' – als plan van aanpak voortgekomen uit het begin van deze eeuw vastgestelde Lange Termijn Beleid – ligt binnen de Protestantse Gemeente Utrecht de nadruk op de bijdrage aan de eigen wijk. Daarmee legt de Algemene Kerkenraad de verantwoordelijkheid voor het financieel gezond houden van hun wijkgemeente bij de leden zelf. Zoals Fred Faber schrijft over de Actie Kerkbalans: "Ook de Marcus-Wilhelminawijk heeft alleen bestaansrecht als de wijkfinanciën op peil blijven."

In vijf jaar tijd verdwenen vier wijkgemeenten als gevolg van fusies. Dit gebeurde overeenkomstig het in 2001 vastgestelde lange termijnbeleidsplan. Het aantal predikantsplaatsen nam navenant af, terwijl één kerkge-

* De landelijk gehanteerde slogan van de Actie Kerkbalans is zeer zeker van toepassing op de Protestantse Gemeente Utrecht.

bouw (in Overvecht) werd afgestoten. Dit alles als directe en indirecte gevolgen van teruggelopen kerkbezoek, vergrijzing en minder aanwas van onderaf. Overigens bleven in de andere fusiewijken (Marcus-Wilhelmina, West-Kanaleiland en Zuilen) de tweede locaties als vierplek gehandhaafd. Dat zijn respectievelijk de Wilhelminakerk, Triumfatorkerk en Oranjekapel.

Zakelijk

Een kerk is heel wat waard. Deze actieslagzin geeft in eerste instantie de immateriële kant van de kerk aan, dat moge duidelijk zijn. Tegelijk bevat het thema van de Actie Kerkbalans dit jaar de dubbele bodem van de zakelijke kant van de kerk. Als de geloofsgemeenschap (u) veel waard is, geef dan ook veel, zo wordt bedoeld. Er is gewoon

veel geld nodig om dit waardevolle werk te laten voortbestaan. Om het kerkgebouw te onderhouden, de predikant van levensonderhoud te voorzien en andere zaken die samenhangen met gemeente-zijn te bekostigen. Tot het jaar 2004 was de trend in het geefgedrag van de leden van de Protestantse Gemeente Utrecht dat steeds minder mensen elke keer weer méér bijdroegen aan de Actie kerkbalans. Die lijn is nu doorbroken. Mede als gevolg van de economische ontwikkeling stagneerde vanaf 2004 de stijging in de bijdrage per betalend lid, hoewel dat niet voor alle Kerkbalans-betalers gold en geldt.

Het stedelijk PGU-college van kerkrentmeesters (CvK) moest de begroting 2005 gaandeweg het kalenderjaar diverse malen bijstellen, teneinde de achtergeble-

ven inkomsten in balans te brengen met de uitgaven. Doel van deze operatie, vastgelegd in de nota (plan van aanpak) 'Naar een zorgvuldig beheer 2005', was het op langere termijn in evenwicht brengen van inkomsten en uitgaven. Zo hoopt het CvK aan de inkomstenkant op een verhoging van de bijdrage per lid. Tevens werden maatregelen genomen om de inkomsten van de gebouwen te verhogen en de daling van de rente-inkomsten te kunnen opvangen. CvK-voorzitter Theo Kralt gaf daar in Kerk in de Stad van begin november 2005 uitleg over.

Stabiliteit

Precies in de periode van de Actie Kerkbalans stellen het College van Kerkrentmeesters en de Algemene Kerkenraad de begroting 2006 vast, respectievelijk op 16 en 23 januari. Beide colleges gaan uit van een reëel geefpatroon. Theo Kralt, die volgende maand een toelichting op de PGU-begroting 2006 in dit blad zal schrijven, licht al vast de hoofdlijn er uit: "Continuïteit en stabiliteit op de gebieden van personele formatie en gebouwen." Ook willen de kerkrentmeesters met de wijken bespreken hoe ze door het verhogen van inkomsten en het reduceren van uitgaven tot een groter financieel evenwicht kunnen komen.

Kralt: "De bijdragen aan de Actie Kerkbalans vormen het grootste deel van de begroting van de Protestantse Gemeente Utrecht voor het werk van de kerk. Uw bijdrage is essentieel. Algemene Kerkenraad en College van Kerkrentmeesters hopen dat uit de bijdragen zal blijken dat voor de leden van de PGU 'de kerk heel wat waard is.'"

'Geen makkelijke klus'

Dina Bouman-Noordermeer

Per 1 december 2005 is Peter Klusener de nieuwe voorzitter van de Algemene Kerkenraad (AK). Hij is getrouwd, vader van vier kinderen en werkt bij Shell als chemisch technicus. Klusener stamt uit het Citypastoraat Domkerk en heeft ruime ervaring op het kerkelijk erf.

Kerk in de Stad sprak met hem over beleid, teruglopende inkomsten, kerk en maatschappij en het samenwerken van wijkgemeenten. En hoe combineer je een baan en een gezin met al die kerkelijke activiteiten?

"Vanaf 1982 woon ik in Utrecht", vertelt Peter Klusener. "Ik kwam hier om te studeren en mijn wijkgemeente was het Citypastoraat Domkerk. Dat kwam mooi uit want dat sloot goed aan bij wat ik thuis had meegekregen. Mijn vader is predikant en werd geïnspireerd door Van der Werf wiens liturgische aanpak hij toepaste."

"In de jaren '90 raakte ik door Henk Stellingwerf betrokken in het kerkelijk werk", vervolgt de nieuwe AK-voorzitter. In 1994 kwam ik in de kerkenraad en zette met behulp van de computer de ledenadministratie op. (De administratie via de SMRA behoeft aanvulling voor een wijk waarin veel leden van buiten de wijk kwamen.) Tevens

maakte hij deel uit van de werkgroep pastoraat. Daarna kwam de geldwerving erbij. "Ik was de afgelopen vier jaar, met een onderbreking van een kleine anderhalf jaar, voorzitter van de kerkenraad van het Citypastoraat Domkerk. Verder deed ik ervaring op bij de Centrale Kerkenraad, het College van Beheer en vervolgens de Algemene Kerkenraad."

Je mag wel zeggen dat de nieuwe voorzitter van de Utrechtse PGU-kerkenraad door de wol geveerd is.

'De begeleidingscommissie waar ik deel van uitmaakte, heeft de wijken bij elkaar gehaald', zegt Klusener als het gespreksonderwerp het Lange Termijn Beleid

(LTB) is. "Gezamenlijk werd er nagedacht over de vraag wat ons bindt. Welke gemeenten passen bij elkaar? In de Vredeskerk vond er een aantal bijeenkomsten plaats waarin bekeken werd welke gemeente met welke gemeente samen wilde werken, omdat de verdeling zoals voorgesteld door het LTB niet volledig geslaagd was. De sfeer van deze bijeenkomsten was zo positief en samenbindend, terwijl tot dan toe in de AK de wijken meer tegenover elkaar stonden. Die sfeer zouden we in de AK moeten kunnen bereiken om samen aan de PGU te werken, want alleen kan niemand het."

vervolg op pagina 3